Noc - Wenki

Když tu s vámi lidi sedím,

je mi dobře, hodně, moc,

na dno sklenky tiše hledím,

dumám, o čem byla noc.

Byla jak ze starejch dob,
ponurá a smutná trochu,
byla tichá, jako hrob,
s trnem v oku.

Ráno razí cestu krajem,
mlha halí údolí,
a my stále tiše hrajem,
komukoli, cokoli.

Na noc zavzpomínám rád,
někdy jí prosvítila záře,
a některý zas nechci znát,
z nich studem hořej tváře.

Jitro všechno kolem hladí,
chmury mizí někam dál,
kdo by si na to, že jsme mladí,
nerad hrál.